

скорби други тѣ, но да гледа да угоди само одному, и какъ да изрази современно и важны тѣ и высоки тѣ мысли съ истъа Домашный Слогъ, и съ истъа талеснина, съ която говори съ пріятель, или домашенъ.

151-о. Ученныя треба да произнося слова та си съ израженіе мало поправляно, и не совсѣмъ проташко, што да покаже чи никога не е далъ вниманіе да си очисти говорящъ то. А не треба и одъ друга страна пакъ да ся показва, чи толко внимава на то, што то Слова та му да ся виждатъ, като печатана книга; зашто, то не само е дѣтинско, но изгубва и дружеско то обхожденіе между пріатели тѣ. Кога то смы съ пріатели за едно треба, совсѣмъ да е предана душа та ни на тѣхъ, зашто такивы тѣ издырванія, и нскуства показватъ ны чи смы дирали време да си покажемъ ученіе то на пріатели тѣ. Исто става и въ Слогове тѣ.

152-о. Исто то можемъ да кажемъ и за писма та. Не треба никоя мысль да ся познава чи ся е положила съ намѣреніе за украшеніе. Поести тѣ и Оратори тѣ желажтъ да добижтъ Славъ безсмъртна, отъ важно то и чинно то явленіе на ученіе то и остроуміе то си. А писмописецъ на противъ, колко то ся вижда чи не е писалъ съ искусство, толко по' много слава добыва: Зашто то украшения та му ся виждатъ чи дошле отъ естество то, или по случай. Цицеронови тѣ писма сж за Римляны тѣ безсмъртни примѣри, зашто то бѣхж написани на пріатели и домашни, и не ся готвахж за печатанѣ. Плиній писа писма като списаніе, но неможяхж да стигажтъ Цицеронови тѣ. Юнсъ укорява писма та на Попа и дума чи миришжтъ на свѣщъ, зашто то ся грудить за тѣхъ и ношѣ и денѣ за да ги направи добри. Но Севигиіяни тѣ ще останатъ безсмъртни, зашто то ся писани съ естествено чювствованіе и истинско.